

ΡΑΦΤΙΝΓΚ ΣΤΟΝ ΑΡΑΧΘΟ

Από πολλά χρόνια, ήθελα να γνωρίσω από κοντά αυτό το μεγάλο ποτάμι της περιοχής μας, τον Αραχθό. Ο φόβος όμως και οι προκαταλήψεις, που από μικρό παιδί έφερναν μαζί μου, δεν με άφηναν να προχωρήσω. Ο πατέρας τα βράδια του χειμώνα, μας έλεγε ιστορίες και παραμύθια σχετικά με καλικατζάρους που έβγαιναν από το Στενό και κυνηγούσαν τους φαράδες... Άλλοι διηγούνταν τα βάσανα τους από τις καταστροφές που έκα-νε το ορμητικό θολό ποτάμι (ο

Γράφει ο **Θοδωρής Ζολώτας**

τη στολή από καουτσούκ, το κράνος και το σωσίβιο. Στη βάρκα, μαζί μου θα ήταν ο Βασίλης, ένας νεαρός από το Μονολίθι και ένα ζευγάρι ξένων από τη Θεσσαλονίκη. Στην άλλη βάρκα ήταν ο Νίκος και μια οικογένεια από τη Μακεδονία με τα μικρά τους παιδιά.

Ανεβήκαμε λοιπόν το Ξεροβούνι, πέρασαμε το Καλέντζι και καταλήξαμε στη γέφυρα της Πολιτσάς, πίσω από το

Μέγας, όπως τον έλεγαν) το χειμώνα και τις ταλαιπωρίες όλων που έπρεπε να περάσουν πρώτα τα αφιμασμένα νερά του Ραφτανίτη, για να μεταφέρουν ένα άρρωστο ή μια έγκυο γυναίκα στην κοντινότερη πόλη, τα Γιάννενα.

Όλα αυτά λοιπόν, μου είχαν δημιουργήσει τόσο άσχημη ψυχολογία, που θεωρούσα το κατέβασμα με βάρκα (Rafting) το λένε σήμερα) κάτι το τρομερά δύσκολο και επικίνδυνο αλλά και ταυτόχρονα γοητευτικό....

Από πέρυσι λοιπόν που έμαθα ότι μια ομάδα τολμηρών νεαρών που έχει τον κατάλληλο εξοπλισμό και βάρκες πλαστικές και κάνει αυτή τη δουλειά, δεν μπορούσα να ησυχάσω. Κάτι με έτρωγε να το επιχειρήσω. Αλλά ο φόβος, φόβος...

Έτσι, λοιπόν κάποια στιγμή το αποφάσισα και τα βήματα μου με έφεραν στην ψυχική αυτή της ομάδας, τον Νίκο Μάνθο από την Πλατανούσα για να πάρω περισσότερες πληροφορίες. Μεταξύ άλλων, τον ρώτησα πόσο ασφαλές είναι το κατέβασμα του ποταμού και η απάντησή του ήταν.

Σίγουρο είναι αλλά, καλού κακού, αν έχεις κανένα διαμερισμάτι, γράφτο στο παιδί...

Το επόμενο πρωί, αφού πέρασα από 1-2 εκκλησίες και άναψα κερί, να πάνε όλα καλά, βρέθηκα και πάλι κοντά στο Νίκο, έτοιμος να φορέσω

Αμπελοχώρι. Στο δρόμο ο Νίκος, έκανε μια υπέροχη ξενάγηση στους ξένους σχετικά με την ιστορία της περιοχής μας, την σημερινή της κατάσταση και τις δυνατότητες που υπάρχουν για οικονομική ανάπτυξη. Οφείλω να ομολογήσω, ότι με εντυπωσίασε η βαθεία του γνώση και η αγάπη του για μια ισορροπημένη οικολογική ανάπτυξη του φαράγγιου του Αράχθου και ολόκληρης της περιοχής.

Στη γέφυρα της Πολιτσάς, πήραμε τις βάρκες και τις ρίξαμε στο ποτάμι, κάτω από τα περίεργα βλέμματα των περαστικών που μας κοίταζαν σαν ξωτικά....Τα νερά του ποταμού κυλούσαν ήσυχα και το τοπίο γύρω μαγευτικό Ο κ. Νίκος άρχισε το μάθημα. Έτσι να χρησιμοποιείτε τα κουπιά, να μην αφήσετε ποτέ το κουπί από τα χέρια σας, γιατί χωρίς κουπιά η βάρκα, πάει όπου θέλει και τότε πρέπει να έρθει το ΣΟΥΠΕΡ ΠΟΥΜΑ της ΕΜΑΚ να μας σώσει και άλλα χρήσιμα πράγματα.... Η στολή από καουτσούκ που φορούσαμε μας προστάτευε αποτελεσματικά από το κρύο νερό (γιατί φορούσαμε μόνο το μαγιό μας). Το τρεχούμενο νερό ακόμη και το καλοκαίρι είναι κρύο σχετικά.

Αφού πήκαμε όλοι στις βάρκες άρχισε το ρεύμα του νερού να μας ταξιδεύει. Τι μαγεία...

Όμως σε λίγη ώρα τα πράγματα σκούριαν και έπρεπε να κατέβουμε ένα μικρό καταρράκτη με πλάτος που ίσα-ίσα χωρούσε τη βάρκα. Στο κατέβασμα, λοιπόν αυτό, χωρίς να το καταλάβω, βρέθηκα στο νερό και η βάρκα λίγα μέτρα μακριά μου. Χωρίς να χάσω την ψυχραιμία μου, με τη βοήθεια του οδηγού ανέβηκα πάλι στη βάρκα και το ταξίδι συνεχίστηκε χωρίς άλλα απρόοπτα. Έπειτα, το σημείο εκείνο-το πέρασμα της ελπίδας όπως το λένε- ήταν το πιο δύσκολο κομμάτι της διαδρομής. Φτάσαμε σε σπηλιές, με τα νερά να τρέχουν σαν βροχή από επάνω μας, σταματήσαμε σε καταρράκτες και κάναμε μπάνιο στα παγωμένα νερά τους και γενικά δεν θέλαμε να τελειώσει η διαδρομή. Σε κάποιο σημείο, είδαμε στην άκρη ενός γκρεμού τα αρχαία απομεινάρια από το Θησαυροφυλάκιο του Μαντίου της Δωδώνης, ένα βράχο σαν κολώνα, να στέκει στη μέση του ποταμού με μοναδικούς επισκέπτες, τα πετροκελίδονα....Σε άλλο σημείο- μας είπε ο Βασίλης- οι χωριανοί του από το Μονολίθι, στον καιρό της κατοχής, βρήκαν εδώ καταφύγιο από το μίσος και τη μανία των Γερμανών κατακτητών. Το ποτάμι, είχε στενέψει πολύ, αλλά η ορμή του είχε καταλαγιάσει και έτσι είχαμε χρόνο να απολαμβάνουμε την υπέροχη φύση και να βουτήξουμε άλλη μια φορά στα δροσερά νερά...

Το τέλος της διαδρομής, έπειτα από 2,5 ώρες ήταν το ίδιο γοητευτικό καθώς περνούσαμε κάτω από το παλιό μονότοξο γεφύρι της Πλάκας και η ορμή του ρεύματος μας έσπρωχνε απαλά... Εδώ, πρέπει να αναφέρω, ότι το γεφύρι κινδυνεύει να γκρεμιστεί από τις φθορές του χρόνου, και από μια βόμβα που του έριξαν οι Γερμανοί. Αν δεν το επισκευάσει η Πολιτεία, γρήγορα θα πέσει.... Έτσι τελείωσε αυτή η όμορφη περιπέτεια, που βέβαια το χειμώνα, είναι πολύ διαφορετική και το ποτάμι με τα άγρια θολά νερά του, διόλου φιλικό, για τους αδαείς... δίνοντας στον εαυτό μου την υπόσχεση, να το ξανακατέβω.

Υ.Γ.: Τις εντυπώσεις μου αυτές, τις έγραφα πριν από μερικά χρόνια. Και πράγματι το κατέβηκα 3-4 φορές και όχι μόνο τον Αραχθό αλλά και τον Λούσιο της Αρκαδίας (πολύ πιο άγριο) και τον Εύηνο της Ακαρνανίας. Ήταν να μην κάνω αρχή....

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας αισθάνεται την ανάγκη να ευχαριστήσει τον Γιάννη Κατσιμαύρο για την πολυετή και πολύτιμη συνεργασία του με την εφημερίδα.

Το Δ.Σ. επισημαίνει ότι αν στο μέλλον επιθυμεί να αρθρογραφήσει ξανά στην εφημερίδα, οι στήλες της είναι πάντα ανοιχτές γι' αυτόν.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

• Οικόμα στην τοποθεσία ΚΟΛΟΣΒΑΡΑ και αγρόκτημα στη θέση ΚΑΝΑΒΟΤΟΠΙ. Πληροφορίες στο τηλ. 69778638140, κ. Ευριπίδης Φίλος.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗΣ ΦΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΩΝ

Αγαπητοί φίλοι, φίλες, μαθητές και μαθήτριες του ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ - Λυκείου Αγνάντων.

Όπως είχαμε ανακοινώσει με την από 26/02/2018 επιστολή μας - που φιλοξενήθηκε στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας ΑΓΝΑΝΤΑ ΑΡΤΑΣ - αποφασίσαμε η 18η Συνάντησή μας να γίνει το Σάββατο 4 Αυγούστου 2018 στα ΑΓΝΑΝΤΑ, αφού το επόμενο Σάββατο Κύριακο 11 και 12 Αυγούστου θα λάβουν χώρα οι προγραμματισμένες εκδηλώσεις της Ι.Λ.Ε.Τ.

Η συνάντησή μας θα γίνει στις 10:00 στον αύλειο χώρο του παλαιού ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ (συν ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ) για να πάρουμε μια γεύση από την μαθητική μας ζωή και από εκεί θα ανηφορίσουμε για τον Πάνω Μαχαλά, όπου και στην Πλατεία θα γίνει η κεντρική συγκέντρωσή μας. Στη συνέχεια, στην Εκκλησία θα γίνει η καθιερωμένη Δέηση για όλους τους απόντες και θα υπάρχει ελεύθερος χρόνος μέχρι το μεσημεριανό γεύμα μας στην ΤΑΒΕΡΝΑ του Γ. ΚΑΠΕΛΗ.

Από την τελευταία μας συνάντηση μεσολάβησαν τρία χρόνια απουσίας και έτσι φέτος πρέπει όλοι να δώσουμε το παρόν, ώστε να αναβιώσει και να συνεχίσει να ζει ο ανιδιωτελής και ωραίος θεσμός, που ξεκίνησε από την εγκάρδια αγάπη, από τις φιλίες που αναπτύχθηκαν στα μαθητικά μας θρανία, από την αλληλοεκτίμηση και από όλα μας κρατούν δεμένους με την αλυσίδα των μαθητικών αναμνήσεων. Ο καθένας μας ως αναλάβει να ειδοποιήσει φίλους, συμμαθητές και συμμαθήτριες ώστε να δώσουμε το ζωντανό παρόν στο προσκλητήριο του Γυμνασίου μας, γιατί τί θα απολογηθεί ο καθένας μας όταν ο αποσιολόγος πει: «Δεν ήσουν στη συγκέντρωση των μαθητών του ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ σου; ΑΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΟΣ»...

Περιμένουμε τις δηλώσεις σας μέχρι 20 Ιουλίου ώστε να μεριμνήσουμε για το θέμα του φαγητού.

Σας ευχαριστούμε και καλή αντάμωσή!

Για την άτυπη Οργανωτική Επιτροπή:

ΒΑΓΙΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ (πρωτοπρεσβύτερος), Μικροσπηλιά, 26850-51141 / 6978496500

ΚΑΤΣΟΥΛΗΣ ΝΑΠΟΛΕΩΝ, Αθήνα, Καταρράκτης, 210-9886548 / 6973022010

ΝΙΚΟΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, Αγνάντα, Ιωάννινα, 26510-70309 / 6973971996

ΚΑΡΑΒΑΣΙΛΗΣ ΣΩΤΗΡΗΣ, Ιωάννινα, 26510-26678 / 6971814748

ΥΓ: Ευχαριστούμε τα τοπικά Έντυπα και τα ηλεκτρονικά μέσα ενημέρωσης που πρόθυμα δέχθηκαν την δημοσίευση της Επιστολής μας.

Απάντηση του Υπουργείου Παιδείας σχετικά με τη λειτουργία αυτόνομου Δημοτικού Σχολείου στην Αγνάντα

Από το Υπουργείο Παιδείας λάβαμε και δημοσιεύουμε την παρακάτω επιστολή σχετικά με τη λειτουργία αυτόνομου Δημοτικού Σχολείου στην Αγνάντα.

Αρ. Πρωτοκόλλου: Φ10/72354/Δ1

ΘΕΜΑ: Ίδρυση και λειτουργία σχολείων πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης

Σχετικά έγγραφα: Το υπ. αριθ. 3290/16-4-2018 ΦΕΣ.

Οι σχολικές μεταβολές (ιδρύσεις, προαγωγές, καταργήσεις, συγχωνεύσεις υποβιβασμοί) πραγματοποιούνται κάθε χρόνο σύμφωνα με τη σχετική εγκύκλιο του ΥΠΠΕΘ και προκύπτουν από προτάσεις των αρμόδιων Διευθύνσεων Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης και των Περιφερειακών Διευθύνσεων ΠΕ και ΔΕ. Για το σχολικό έτος 2018-19 ισχύει η με αριθμ. πρωτ. 154110/Δ1/18-9-2017 (ΑΔΑ: 6ΩΩΒ4653ΠΣ-ΒΕΣ) εγκύκλιος του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων με θέμα: «Μεταβολές σχολικών μονάδων Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης για το σχολικό έτος 2018-2019».

Ως εκ τούτου η υπό έκδοση Κοινή Υπουργική Απόφαση που θα αφορά τις σχολικές μεταβολές του σχολικού έτους 2018-19 και η οποία έχει ήδη αποσταλεί στο Υπουργείο Οικονομικών, περιλαμβάνει την ίδρυση των σχολικών μονάδων που εισηγήθηκαν οι αρμόδιες Περιφερειακές Διευθύνσεις ΠΕ και ΔΕ και Διευθύνσεις Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης και πληρούσαν τις προβλεπόμενες προϋποθέσεις.

Επισημαίνεται ότι για την ίδρυση των σχολικών μονάδων είναι απαραίτητες οι θετικές εισηγήσεις του Δ/ντη Εκπαίδευσης Π/θμιας και του Περιφερειακού Δ/ντη Εκπαίδευσης ΠΕ&ΔΕ λαμβάνοντας σε κάθε περίπτωση υπόψη την παρ. 9 του άρθρου 4 του Ν. 1566/1985 (ΦΕΚ167/Α/30-9-1985) και την παρ. 6 του άρθρου 4 Ν. 1566/1985 (ΦΕΚ167/Α/30-9-1985) όπως τροποποιήθηκε με την Φ3/897/97652/Γ1/2006 (ΦΕΚ 1507/Β/13-10-2006).

Παρακαλούνται οι συγχωριανοί και φίλοι της Αδελφότητας που επιθυμούν να αποστείλουν τη συνδρομή τους να το κάνουν στον κάτωθι λογαριασμό της EUROBANK με αριθμό: 0026-0611-02-0102889919 και i-BAN : GR6202606110000020102889919

Το Δ.Σ.

Βασίλης Ελ. Λαγός

Διπλ. Πολιτικός Μηχανικός

- Μελέτες - επιβλέψεις -
- Κατασκευές κτιριακών έργων
- Τακτοποιήσεις αυθαιρέτων
- Ενεργειακά πιστοποιητικά
- Οικονομοτεχνικές μελέτες

Δωδώνης 11- Ιωάννινα

Τηλ.: 26510-77000, 6944-313051

Email : blagos69@gmail.com

(Ο Βασίλης Λαγός είναι σύζυγος της Κατερίνας Χρ. Αναστασίας)

ΤΖΟΥΜΕΡΚΙΩΤΙΚΑ - ΑΓΝΑΝΤΙΤΙΚΑ

Με την Τζουμερκιώτικη λαλιά

Η δύναμη της φωτογραφίας

Δεν ξέρω ούτε περίμενα ποτέ στη ζωή μου να νιώσω τέτοια συναισθήματα από μια φωτογραφία. Μιλάω κατά τη διαδικασία. Ήταν 18 Ιούνη, όταν παρουσιάσαμε το βιβλίο μου «Με την Ηπειρώτικη λαλιά» στην αίθουσα της Πανεπιστημιακής Συνομοσπονδίας Ελλάδας. Φωτογραφίες πολλές με τους συντελεστές της παρουσίασης και με όλους όσοι παρευρέθησαν.

Η στιγμή όμως που βγάλαμε τη φωτογραφία εγώ μαζί με τους χωριανούς μου Βαγγέλη Κώστα και Χρήστο Λεμονιά, πρόεδρο και αντιπρόεδρο αντίστοιχα της Αδελφότητας Αγναντιτών Αθήνας, θα μου μείνει αξέχαστη. Ένα ρίγος διαπέρασε όλο το σώμα μου και θυμήθηκα, και τι δεν θυμήθηκα... Όλη τη ζωή στο χωριό. «Του βλέμματός σου να ρουφώ τη ζαφειρένια δρόσο». Έτσι βεβαιώθηκα πως κι αν πέρασαν τα χρόνια, εμείς κρατάμε τα θυμητάρια μας.

Κι αυτά δεν είναι απλά ενθυμήματα. Είναι τρόπος ζωής, που στοιχειοθετήθηκε και θεμελιώθηκε εκεί, στο χωριό μας, στην Άγναντα. «Θυμάμαι το ήρεμο χωριό που πέρασα έφημος εκεί και μες στα μάτια η ομορφιά μ' είχε φιλήσει κι ακόμα η μνήμη μου κρατεί σα μακρυσμένη μουσική μύρα, λαλιές κι ιριδισμούς-ξανθό μελίσιμα».

Κι όταν όλα αυτά σου τα θυμίζει η παρουσία και η δράση των χωριανών σου και μάλιστα η Αγναντική νεολαία μας, όλα αυτά δεν είναι, απλά ένα σελάγισμα μιας περασμένης ζωής, μια βουκολική αναπόληση, μια θύμηση περαστική, ένα ξάφνιασμα της μνήμης. Είναι το ηπειρώτικο χωριό. Είναι η Άγναντα!

Πόθοι κι αγάπες, όνειρα κι ελπίδες στο ηπειρώτικο λιακωτό από λούλουδα βαλμένες.

Έτσι την όλη διαδικασία την ένιωσα σαν ένα μνημονικό Αγναντικό ξωκλήσι. Άγναντα παντού.

Πάντως θα ήταν μεγάλη παράλειψη να μην ευχαριστήσω και να συγχαρώ το Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας Αγναντιτών για τη δράση του και για την Αγναντική φωνή που δίνει στην εφημερίδα μας. Μπράβο!

Η Γέφυρα της Πλάκας και «Το χάσμα που άνοιξε ο σεισμός...»

Η Γέφυρα της Πλάκας ήταν μνημείο! Τα μνημεία είναι δημιουργήματα μιας συγκεκριμένης κοινωνίας σε μια ορισμένη εποχή και εκφράζουν τις αξίες, τις αντιλήψεις, τα ιδεώδη και την αισθητική της. Συνεπώς με αυτά καταλαβαίνουμε την κοινωνία που τα δημιουργήσε και τον πολιτισμό της.

Απλά ή επιβλητικά, ταπεινά ή μεγαλοπρεπή, αέρινα ή σπαράγματα, στέ-

κουν σιωπηλά και μας υπενθυμίζουν ποιοι είμαστε και από πού ερχόμαστε. Υποβάλλουν συναισθήματα, προκαλούν συνειρμούς, προβληματίζουν και διδάσκουν όποιον μπορεί να καταλάβει καλύτερα τη «γλώσσα» τους.

Το γεφύρι του Μπέκα και των Τζουμερκιώτων είναι πλέον Πέτρες!

Το γεφύρι της Εργοληπτικής Εταιρείας «ΝΗΡΙΚΟΣ» καταφθάνει... «Το χάσμα που άνοιξε ο σεισμός...»

Απύθμενη η πολιτιστική διαφορά!

Η Βάβω

«Λάρωσε καλό μ', λάρωσε παιδάκι μ'. Τώρα έρχεται η μάνα σ'». Αυτά τα λόγια άκουγε κανείς σε κάθε σχεδόν σπίτι. Ήταν η γιαγιά που για να «λάρώσει» το μωρό, να σταματήσει το κλάμα, το έπαιρνε στην αγκαλιά της και κουνώντας το, του έλεγε ρυθμικά και μελωδικά αυτοσχέδιους στίχους. Τα «ταχταρίσματα» ή τα «ταρνανίσματα» που έμοιαζαν με νανουρίσματα. «Ταχτιρίτ του λέγανε και μου το παντρεύανε». «Κοιμήσου αγγελούδι μου, γλυκά με το τραγούδι μου». Αλάρωτη η γιαγιά μέχρι να κοιμήσ' το κούτσ'κο. Πολλές φορές το είχε αγκαλιά της, στο ένα χέρι και ταυτόχρονα μαγείρευε, έπλενε και γενικά συγύριζε το σπίτι.

Η γιαγιά, η Βάβω. Μοναδικός ο ρόλος της στο μέγαλωμα του παιδιού. Μιλάμε για τις πατριαρχικές - εκτεταμένες οικογένειες. Στο σπίτι αναγκαστικά έμεναν τρεις γενιές. Παππούδες, γονείς, παιδιά, εγγόνια. Έχουμε και λέμε: Οι γονείς στα χωράφια. Μάνα και πατέρας στα ζωντανά απ' τα χαράματα ως το σούρουπο, «όντας η μέρα σώνεται και βασιλεύει ο ήλιος» ή πολλές φορές ως το βράδυ. Επομένως το σπίτι έμενε στα χέρια της γιαγιάς. Γιαγιά η μαγείρισσα, η νοικοκυρά, η παιδοκόμος κ.ο.κ. Η Βάβω, το ανεκτίμητο κεφάλαιο της ελληνικής κοινωνίας. Μοναδική η προσφορά της.

Για όλα αυτά η βάβω, (βάβω, μπάμπω, βαβά και γιαγιά) ήταν το πρόσωπο της οικογένειας με το οποίο το παιδί δενόταν περισσότερο. Και μιλάμε για δέσιμο ζωής, αφού από αυτήν άκουγε τα πρώτα τραγούδια, τα παραμύθια και τις ορμήνιες. Η αγκαλιά της γιαγιάς ήταν και η καταφυγή του παιδιού, όταν έκανε ζαβολιές και κινδύνευε να χειροτονηθεί επισήμως από τη μητέρα του. Ο παππούς δεν βρισκόταν και πολλές ώρες στο σπίτι. Κι αν βρισκόταν δεν είχε καν λόγιο, γιατί τα πάντα διαφέντευε η γιαγιά.

Ευτυχώς να έχω μια γιαγιά, άγια γυναίκα και άγιο το χώμα που τη σκέπασε πριν από σαράντα ολόκληρα χρόνια. Δεν θα ξεχάσω πως, όταν πρωτοπήρε εκείνη τη συνταξούλα, την αγροτική, εκείνο το πεντακοσάρικο, νομίζω το 1964, πώς έκρυψε τα χάρτινα και πως είχε κομποδιασμένα τα λιανώματα. Λύνονταν ο κόμπος μόνο όταν επρόκειτο να μας δώσει το χαρτζιλίκι. Διαφορετικά! Δεν μπορούσε κανείς και με τίποτε να της τα πάρει.

«Να 'ναι καλά εκείνος ο Βαγγέλης ο ταχυδρόμος, άγιος άνθρωπος. Θεός να αναπάψ' τα πεθαμένα τ', που μου δίνει εκείνη τη συνταξούλα». Έλεγε και ξανάλεγε. Κι όταν κάποτε η μάνα μου επιχείρησε να της διευκρινίσει πως από αλλού προέρχονταν η σύνταξη, έγινε το έλα να δεις. «Ποιος Βαγγέλης μωρ' μάνα και ποια σύνταξη να σου δώσει αυτός. Σύνταξη παίρνεις από τον Ο.Γ.Α., το κατάλαβες; Από τον Ο.Γ.Α.». Και πήρε την εξαιρετική απάντηση: «Μού φαίνεται κοπέλα πως σιούρ'ξες. Ποια Όλγα και κουραφέλλα μου τσάμπουνάς; Έχ' η Όλγα να δώσ' αύνταξ'; Πάει, πήρες τα πλάια; Θέλ'ς διάβασμα μου φαίνεται».

Οργανικά αναλφάβητη καθώς ήταν μπέρδευε το Ο.Γ.Α. με την Όλγα τη γειτόνισσα, τη σύνταξη με τον Βαγγέλη τον ταχυδρόμο, τα λιανώματα (τα κέρματα) που ήταν κατά τη γνώμη της ανώτερης αξίας από τα χαρτονομίσματα (παλιοχάρτια τα έλεγε). Μπέρδευε και τι δεν μπέρδευε. Ένα είχε στο μυαλό της ξεκαθορισμένο και το μετέτρεπε με τα λόγια της σε διάβασμα ζωής για όλους μας. «Σας κρίνω ορέ, ακούτε με. Μαθ'τε γράμματα να ανοίξετε τα φτερά σας». Και συνέχιζε. «Μη μείνετε γκισσοπία στη τη ζωή σας».

Γράφει ο
Χρήστος Α. Τσιμπανούρας

Εγώ γεννήθηκα και μεγάλωσα στο συνοικισμό Παλαιοχώρι. Είχε ένα εκκλησάκι Μεταμόρφωσης του Σωτήρος, το οποίο λειτουργούσε μόνο στις 6 Αυγούστου. Η κεντρική Εκκλησία, ο εκκλησιασμός όλων, το εξάταξιο Γυμνάσιο, τα καταστήματα, οι διώφορες υπηρεσίες (Ταχυδρομείο, Αστυνομία), ο πολύς κόσμος, τα μεγάλα πανηγύρια ήταν όλα στο κεντρικό χωριό Άγναντα (ίσως δύο χιλιάδες κάτοικοι). Εκεί κατέφευγαν και οι κάτοικοι των συνοικισμών (Θοδούλια, Ζήφκος, Στρανά, Μακρύκαμπος-περίπου μία ώρα ποταμόδρομος άνφοροι, κατήφοροι, ποτάμια).

Θυμάμαι... Μεγάλο Σάββατο, κατά τις δέκα το βράδυ, όλη η γειτονιά μου (Παλαιοχώρι), ξεκίνησαμε με τα φανάρια του λαδιού, για την Ανάσταση. Η θεία μου η Σοφία δεν είχε παιδιά. Είχε όμως -μόνο αυτή- 150 μελίσιμα και ένα σκυλί φοβερό, που το αγαπούσε πολύ και το είχε πάντοτε ελεύθερο. Είχε δαγκώσει όλο τον κότσο ολόγυρα. Εμένα με δάγκωσε δύο φορές όταν ήμουν παιδάκι. Έχω ακόμα στα χέρια

μου τα σημάδια απ' τα κοφτερά του δόντια.

Εκείνο το Πάσχα -θα ήμουν δέκα χρονών- περίπου- Μεγάλο Σάββατο βράδυ, πήραμε όλη η γειτονιά μαζί το δρόμο μέσα στη νύχτα για την Ανάσταση πέρα στο χωριό. Το σκυλί της θείας Σοφίας, μες στο σκοτάδι, ερχόταν πίσω μας και αυτό. Το πήρε είδηση η θεία μου, το μάλωσε. Εκείνο όμως ακολουθούσε από μακριά.

Μόλις προβάλαμε στη ράχη στο συνοικισμό Θοδούλια, είδα-ήταν η πρώτη μου φορά-τόυτο το μαγευτικό: φωτάκια μέσα στην κατάμαυρη νύχτα (οι άνθρωποι με τα φανάρια, δηλαδή), φωτάκια να ανεβαίνουν, να κατεβαίνουν στις πλαγιές, στα μονοπάτια, μέσα στα δάση, οι άνθρωποι από τους συνοικισμούς τραβούσαν προς το χωριό... Παντού θεοσκοτέινα. Το Απριλιάτικο αεράκι, ο απόγειος, από την κορυφή των Τζουμέρκων ακολουθούσε τα ποτάμια και έφτανε ως εμάς... και τα φωτάκια να μετακινούνται μέσα σε αυτή τη νεκρική σιγή, τη μαύρη ερημιά. Όταν μπήκαμε στο χωριό, εκεί τα μετακινούμενα φωτάκια ήταν πλέον πάρα πολλά (η ΔΕΗ στα μέρη μας ήρθε το 1976), και η καμπάνα βάραιγε... Εκεί στα πρώτα σπίτια:

-Σοφία το σκυλί, είπε η μάνα μου

Είχε έρθει ως εκεί το φοβερό λυκόσκυλο!

Η θεία μου το μάλωσε, και αυτό έφυγε τρέχοντας. Ανεβήκαμε στον επάνω μαχαλά- είχαμε περπατήσει μίσημιση περίπου ώρα- έγινε η Ανάσταση, χαιρετηθήκαμε με πολύ κόσμο, και έπειτα, με τις λαμπάδες τώρα αναμμένες, πίσω για το μακρινό το Παλιοχώρι.

Στο έβγα του χωριού, νάτος μπροστά μας, κουνώντας την ουρά του, υποτακτικός ο σκύλος!

Πάρε λίγο φωμάκι! Συγκινημένη η θεία μου. Του χάιδεψε το κεφάλι και αυτός κουνώντας χαρούμενος την ουρά του περπατούσε ακριβώς πλάι της. (Εγγραφή την ιστορία αυτή χωρίς να έχω στη ψυχή μου ούτε το παραμικρό ίχνος νοσταλγίας για τη ζωή εκείνη...)

Γράφει η
Αγγελική Ζολώτα
Καθηγήτρια - φιλόλογος
Τηλ. 210-6396642

Πλήθος κόσμου στην παρουσίαση βιβλίου του Αγναντίτη Χρίστου Τούμπουρου

Συνέχεια από τη σελίδα 1

Τον λόγο επίσης πήρε ο Λογοτέχνης και κριτικός βιβλίων Βαγγέλης Κούτσας, ενώ την δική της

νότα... έδωσε η επιμελήτρια του βιβλίου, Κατερίνα Σχισμένου η οποία ευχαρίστησε τον Χρίστο Τούμπουρο για την εμπιστοσύνη που της έδειξε. Στην εκδήλωση χαιρέτισαν επίσης ο Πρόεδρος της Αδελφότητας Αγναντιτών Αθήνας, Βαγγέλης Κώστας, ο Πρόεδρος του Συλλόγου Ηπειρωτών Ηλιούπολης, Νίκος Σπένγγος, καθώς ο Πρόεδρος της Πανεπιστημιακής Συνομοσπονδίας Ελλάδος, Γιώργος Δόσης.

Μετά το τέλος της παρουσίασης ακολούθησαν αμέτρητα αυτόγραφα και φωτογραφίες με τον συγγραφέα ο οποίος έλαμπε από χαρά και ικανοποίηση.

Η ομιλία του Χρ. Τούμπουρου

Ασφαλώς και νιώθω κάπως δύσκολα μετά από όσα ειπώθηκαν για το βιβλίο και εμένα. Εγώ το είπα και το γράφω, δεν είμαι συγγραφέας. Ηπειρώτης είμαι.

Είναι πολύ, μα πολύ βαρύ το φορτίο να γράφεις και

να αναφέρεσαι στον Ηπειρώτικο πολιτισμό, στον Ηπειρώτικο τρόπο ζωής και να τα αποτυπώνεις με την Ηπειρώτικη λαλιά.

Γιατί λοιπόν παντού σ' όλο το βιβλίο ήπειρος;

Απλούστατα, γιατί με το ασύλληπτο πλήθος των στιγμών, των έντονων εικόνων και αισθήσεων που θησαύρισε η ψυχή μας, για να πλουτίσει και ομορφαίνει τη ζωή, για να φωτίζει το γήινο και το «ουράνιο», περάσαμε τα παιδικά μας χρόνια, τα ανύποπτα χρόνια, τα

υπνωτισμένα με τη λιακάδα, τη λαχτάρα και το όνειρο, στην πατρίδα μας: την Ήπειρο. Με τα λίγα καλούδια, που έδιναν όμως περιεχόμενο στη ζωή μας.

Ασυναίσθητο περπάτημα μέσα στο χρόνο.

Όνειρα, βιώματα, επιδιώξεις...

Μνήμη απειθάρχητη, αυθαίρετη, ανεξέλεγκτη.

Μνήμη καθρέπτης. Όλα τα καταπίνει κι ό,τι θέλει επιστρέφει.

Ενίοτε χαράζει και φωτίζει τα αζεδιάλυτα σκοτάδια. Κι αναλύει την ερωτόπαθη μαγία με την Ήπειρο.

Γι' αυτό λοιπόν, παντού η Ήπειρος.

Γιατί όμως με την Ηπειρώτικη λαλιά;

Λίγο, αν ασχοληθεί κάποιος με τη γλώσσα ασφαλώς και θα ενθουσιάζεται από την καθαρότητα και τη δυναμότητα του ηπειρώτικου ισόγλωσσου και μάλιστα του βόρειου ιδιώματος, που δεν γνωρίζουμε μεσημέρι, αλλά μισμέρι' («τα μισμέρια πασάναμαν στ' ν γούρνα να μπλιατσιarisουμε») και δε πα να μας κοροϊδεύουν οι γλωσσικά άδαιοι τενεκέδες. («Τα κενά δοχεία βροντάν περισσότερο από τα γεμάτα»). Ένας πάφλας με λάδ' δεν θα βροντῆσ'. Άδαιοι θα αγάζ' ο τόπος).

Έφιας τον περίδρομο, ένα ταψί μπλατσάρα και δεν ντερλίκωσες.

Θα σουρῆ' αγκούσας.

Το βίωμα, βαθιά και άμεση εμπειρία που αποκτά κάποιος ζώντας προσωπικά, καταστάσεις, στιγμές και γεγονότα... Γιατί για κάποιον που έχει μαθητεύσει δίπλα σε γίγαντες γνώσης της Τζουμερκιώτικης ντοπολαλιάς, και θα αναφέρω εδώ τον μακαρίτη τον Χρήστο Παπακίτσο, μέγας άνθρωπος και μέγας δάσκαλος, ο λόγος είναι ο λυτρωτής και η γραφή ο μύσσης. Μεγαλώσαμε με βιώματα και με ορμήνες που επιβεβαιώνονται μισό αιώνα πλέον και επισφραγίζονται ως αληθινές. Άκουσα και έδωσα πολλές συμβουλές στη ζωή μου. «Να μελετάτε, να σπουδάσετε, για να διευρύνετε τον πνευματικό σας ορίζοντα». Σιγά. Η γιαγιά μου τα έλεγε αυτά με καλύτερο και μουσικότερο, αν θέλετε τρόπο. «Μάθ'τε ερ γράμματα για να ανοίξετε τα φωτερά σας». Ε, αυτά

τα λόγια, μαζί με τις πράξεις και τον τρόπο ζωής, αυτά τα βιώματα λοιπόν, που έχω από τον τόπο μου, τα άπιαστα γκρεμοτόπια, τα Τζουμέρκα, θέλησα ναβάλω στο χαρτί. Αν το πέτυχα, οι αναγνώστες θα το πουν.

Και να ξέρετε κάτι.

Υπάρχει η λαϊκή απόφια λαλιά, ψυχή, μουσική και

έκφραση στις μέρες μας. Το θέμα είναι πού κατοικεί και πού φωλιάζει.

Υπάρχει και παραυπάρχει. Οι γιαγιούλες στα χωριά, οι απόμαχοι της ζωής στα Τζουμερκοχώρια, η μάννα η Πωγωνία η Κατερίνα που βαστάει ζαλικά στην πλάτη

της όλο αυτό τον πολιτισμό και τη λαλιά, είτε το χεϊμόνα μένει στο Ίλιον Αττικής, κοντά στα παιδιά της τη Μαρίκα και το Χρήστο, είτε όταν κατασιارتάει για το Πωγώνι, πάντα είναι αφικασίδωτη και απόφια και στη λαλιά της, αλλά και στη συμπεριφορά της. Τα μουσικά

ακούσματα. Αντιστεκόμαστε στην επέλαση της πολιτιστικής βαρβαρότητας του τύπου «τα ματάκια σου με καίνε, γιατί είσαι μανεκένας». Υπάρχει η αντίσταση. Δεν θα τη βρεις στο γραφείο και όχι με έρευνα φυσικά που αφορούν «κατευθυνόμενες ή ημικατευθυνόμενες ερω-

τήσεις», ειδικών ή και ειδημόνων. Θέλει να σκιστούν τα παλιοπάπουσας από τις κοφτερίδες και να φουλτακιάσουν για τα καλά τα παλιοπόδαρά από το περπάτημα και το ψάξιμο.

MADEL A.E.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΜΟΝΩΤΙΚΩΝ
ΥΠΕΡΜΑΡΚΕΤ ΜΟΝΩΤΙΚΩΝ & ΔΟΜΙΚΩΝ ΥΛΙΚΩΝ

10ο χιλ. Ιωαννίνων - Αθηνών
Τηλ.: 26510 94581 - 2, Fax: 26510 94582
www.madel.gr, e-mail: info@madel.gr

**Καφέ
Ψησταριά**

Ανθούλα Χουλιάρη - Κώστα

Αγναντα
Αρτας

☎ 26850 31327

ΑΓΝΑΝΤΙΤΙΚΑ με τον Χρήστο Αχ. Λεμονιά

Γνήσιος, Αυθεντικός, Τζουμερκιώτης, Ηπειρώτης, Αγναντίτης

«Καλημέρα Χρήστο. Πες μου ότι είσαι γιος του Αχιλλέα και εγγονός της Κασσιανής»; Με αυτή την λιτή, αλλά «γεμάτη» από αδημονία ερώτηση, είχαμε την πρώτη μας επαφή μέσω του facebook, όπως άλλωστε επιτάσσουν οι καιροί με τον Χρήστο Τούμπουρο.

Έναν άνθρωπο που έχει αφήσει ανεξίτηλη την σφραγίδα του στα κοινά της Αδελφότητας Αγναντιτών Αθήνας, αλλά και στο αγαπημένο του χωριό την Άγναντα. Ένας γνήσιος Ηπειρώτης, ένας Τζουμερκιώτης μάγκας που είχε την χαρά και την τιμή να τον γνωρίσω λίγους μήνες μετά, αφότου μιλήσαμε ιντερνετικά.

Για τον Χρήστο Τούμπουρο, προσωπικά εγώ είμαι πολύ μικρός ακόμα για να εκφράσω το οτιδήποτε. Τα έργα του και τα αριστουργήματα που έχει εκδώσει και τα οποία αποτυπώνουν ξεκάθαρα τον τρόπο ζωής της Ηπείρου και του Ηπειρώτικου πολιτισμού, παίρνουν θέση στο πάνθεον.... της νεότερης Ηπειρωτικής διανοητικής.

Αυθεντικός, γνήσιος, ευθύς, με πένα που τσακίζει... κόκκαλα και συνάμα κάνει τον αναγνώ-

στη να θέλει να ξεζουμίσει...τα κείμενα του, ο Αγναντίτης συγγραφέας Χρήστος Τούμπουρος δικαίως, αποτελεί ξεχωριστό κεφάλαιο για την σύγχρονη ιστορία της Άγναντας. Τέτοιοι άνθρωποι των γραμμάτων και της τέχνης σπανίζουν στις μέρες μας και εμείς οι Αγναντίτες πρέπει να νιώθουμε ιδιαίτερη τιμή και περηφάνια για τα όλα όσα έχει προσφέρει ο Χρήστος Τούμπουρος στον τόπο μας.

Η παρουσία του εξαιρετικού βιβλίου με τον τίτλο «Με την Ηπειρώτικη Λαλιά» που έλαβε χώρα στις 18 Ιουνίου του 2018, ήταν το επιστέγασμα της πνευματικής του προσφοράς στον Ηπειρώτικο και Αγναντίτικο Πολιτισμό. Μόνο αυτός θα μπορούσε να αποτυπώσει με τόση άνεση, τόση ζωντάνια, τόση κομψότητα και γλαφυρότητα το τι εστί ΗΠΕΙΡΟΣ, τι εστί ΑΓΝΑΝΤΑ, τι εστί ΤΖΟΥΜΕΡΚΑ.

Στον 1,5 χρόνο που βρίσκομαι στο Δ.Σ της Αδελφότητας Αγναντιτών Αθήνας από τον Χρήστο Τούμπουρο έχω μάθει ολόένα και περισσότερα πράγματα. Και γι αυτό το λόγο του είμαι

ευγνώμων και τον ευχαριστώ από τα βάθη της καρδιάς μου που έχει βοηθήσει όλο αυτό το διάστημα, τη νέα προσπάθεια που έχουμε ξεκινήσει από τον Φεβρουάριο του 2017 στην Αδελφότητα.

Από την πρώτη στιγμή μας στήριξε και συνεχίζει να μας στηρίζει στο έργο μας, στις δράσεις μας, για να έχουμε το αγαπημένο μας χωριό, την Άγναντα πάντα στην επικαιρότητα, πάντα στην κορυφή.

Ο Χρήστος Τούμπουρος, είναι αυτό που λέμε «Ηπειρώτης με τα όλα του». Ένας άνθρωπος που σέβεται τον τόπο του, τον διαφημίζει με τον καλύτερο δυνατό τρόπο και αποτυπώνει τις σκέψεις και τις αναμνήσεις στο χαρτί, με σεβασμό και μεράκι. Η αγάπη του για τα Τζουμέρκα, για την Ήπειρο, για την Άγναντα δεν έχει όρια. Το βιβλίο του «Με την Ηπειρώτικη Λαλιά» αξίζει να το διαβάσεις. Ένα πλατύ βιβλίο με πολλές σκέψεις, ψυχή, ωριμότητα και παιδικότητα. Γιατί τα όνειρα δεν πρέπει να τα αφήνεις. Έτσι και ο Χρήστος Τούμπουρος δεν τα εγκατέλειψε και γι αυτό τον ευχαριστούμε.

ΠΑΣΧΑ ΣΤΗΝ ΑΓΝΑΝΤΑ

Ο Πολιτιστικός Σύλλογος των Απανταχού Αγναντιτών απάντησε στην κρίση, στην περιχαράκωση και στον κοινωνικό απομονωτισμό... Την Κυριακή του Πάσχα το πρωί οργάνωσε το ομαδικό ψήσιμο του παραδοσιακού οβελία στην πλατεία του χωριού μας, προκειμένου να ενισχυθούν ακόμη περισσότερο οι οικογενειακοί, οι φιλικοί και οι κοινωνικοί δεσμοί μεταξύ μας. Η πλατεία γέμισε με πολλές οικογένειες, πάνω από τριάντα αρνιά μπήκαν στη σουβλά, ενώ παράλληλα διασκεδάσαμε υπό τους ήχους ζωντανής μουσικής. Κοινή παραδοχή όλων ήταν πως πέρασαν ένα γνήσιο παραδοσιακό Πάσχα, όπως τον παλιό καλό καιρό, τότε που οι άνθρωποι πίστευαν στη "ζεστή" καλημέρα του γείτονα, πίστευαν στη συντροφικότητα, αλλά και στο βαθύτερο νόημα της λαϊκής παροιμίας, που λέει ότι "πρώτα βλέπεις το γείτονα και μετά τον ήλιο".

Συνέχεια στη σελίδα 6

«Αθάνατα Τζουμέρκα»

Θέλω να πάω στο βουνό
σε μια σπηλιά να μείνω,
κι ότι συμβαίνει γύρω μου
δεκάρα να μη δίνω.

Ν' ανεβαίνω στις πλαγιές
το τόσι να μαζεύω,
ν' αργαντεύω απέναντι
τη φύση να χαζεύω.

Πάνω εκεί στην κορυφή
να βλέπω προς τη λίμνη,
στα Γιάννενα που ο Αλή Πασάς
έπνιξε τη Φροσύνη.

Τα όμορφα αγριολούλωνα
ανάμεσα στις γφρέρες,
να φέρονται γλάκα στην ψυχρή
δροσιά πολύ στις ξέρες.

Ν' ακούς κουδοιούνια να χτυ-
πούν
να βόσκουν αγελάδες,
να ταξιδεύει η ψυχή
μόνη χωρίς μεπλάδες.

Να ζουζουνίζουν έντομα
αέρας να φυσάει,
να γεύονται την ομορφιά
κι όπου αυτή σε πάει.

Να φύγει από μέσα σου
αυτό που σε βαραίνει,
αυτό που τρώει την ψυχή
τα μέσα σου πικραίνει.

Να βλέπεις έναστρο ουρανό
Ανγερινό και Ποίλια,
κι από μπροστά σου να περ-
νούν
σμήνη απ' αγριοπούλια.

Κοπάδια απο μέλισσες
στα άνθη κολλημένες,
να πίνουν τους γλυκούς χυμούς
για πάντα ευλογημένες.

Ν' ακούς φλογέρα τον βοσκού
ν' αναστενάζει ο βράχος,
και κάτω από τον έλατο
αμέριμος ο βλάχος.

Απ' το βουνό εκεί ψηλά
να βλέπεις τα Κονάκια,
απέναντι τον Μακρύκαμπο
με τα στενά σοκάκια.

Στα δεξιά σου τα Στρανά
και κάτω τα Θωδοίλια,
δάσος επικρατεί παντού
καθόταν τα πεζούλια.

Γράφει η
Αριστέα
Γιαννούλα
Πρόντζα

Τα σπύτια ερηπώσανε
και άλλα γκρεμιστήκαν,
τα όνειρα και οι καημοί
μαζί κι αυτά χαθήκαν.

Κάποτε ήταν όνειρο
κάποτε ήταν χάσμα,
τόρα σε πιάνει απελπισία
και πνίγεται στο κλάμα.

Ο κόσμος τα εγκατέλειψε
κι έφυγε στα ξένα,
πήγε να βρει την τύχη του
κι όμως τα 'χει χαμένα.

Θέλω να μπω στην εκκλησιά
ν' ανάψω ένα κεράκι,
μπροστά στην πύλη να σταθώ
ακούνητη λιγάκι.

Είναι η εκκλησιά Ανάληψη
χτισμένη σ' ένα λόφο,
που όταν την επισκέπτεσαι
σου οβήκει κάθε φόβο.

Όταν γιορτάζει γίνεται
μεγάλο πανηγύρι,
όλα τα έχουν πολύλικά
τέντες για το λιοτύρι.

Εκεί να έχεις κάμερα
εικόνες να τραβήξεις,
να έχεις για ενθύμιο
στα εγγόνια σου να δείξεις.

Αυτό όμως είναι όνειρο
δεν γίνεται πάντα πράξη,
και πάντα εξαφανίζεται
όταν η ανηρή χαράξει.

Τα χρόνια πέρασαν γοργά
άσπρισαν τα μαλλιά μας,
το σώμα εκουράστηκε
πονάνε τα κλισιά μας.

Η ελπίδα είναι ζωντανή
δεν έχει ηλικία,
μπορεί το σώμα να νοσεί
θεριώνει η επιθυμία.

ΠΑΣΧΑ ΣΤΗΝ ΑΓΝΑΝΤΑ

.....

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΣ ΞΕΝΩΝΑΣ
Το Αρχοντικό
των Τζουμέρκων

Νίκη - Γιάννης Γιαννούλας

Τηλ.: 26850 31777 - 26510 43228
Κινητό: 6974 358393 - 6973 283999
www.hotelagnanta.gr • Αγνάντα Άρτας

Ο νεοσυσταθείς Σύλλογος Μακρυκαμπιωτών Αγνάντων «Το καταφύγιο» διοργανώνει, την Τετάρτη 8 Αυγούστου 2018 το βράδυ, το πρώτο Αντάμωμα Μακρυκαμπιωτών και Φίλων στη Κεντρική Πλατεία Αγνάντων, στο Τραγουδί η Διαδεχτή και ο Ν. Βλαχοδήμος ενώ στο Κλαρίνο θα είναι ο Δημήτρης Λαμπάκης.

ΕΙΣΟΔΟΣ ΚΑΙ ΧΟΡΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ

Εκ του Προσωρινού Δ.Σ. του Συλλόγου.

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Η Ιστορική και Λαογραφική Εταιρεία Τζουμέρκων (Ι.Λ.Ε.Τ.), στα πλαίσια των σκοπών και των δραστηριοτήτων της, θα πραγματοποιήσει τις ακόλουθες εκδηλώσεις κατά την διάρκεια του ερχόμενου καλοκαιριού.

• **Σάββατο 11 Αυγούστου 2018:** Στο Γυμνάσιο Αγνάντων Άρτας, ώρα 10.00 π.μ. εκδήλωση με θέμα: «Τζουμέρκα: Άνθρωποι και τόπος. Απο...τυπώματα στο χρόνο». Η εκδήλωση θα περιλαμβάνει:

α. κείμενα διαφόρων συγγραφέων, που αναφέρονται στα Τζουμέρκα και τους Τζουμερκιώτες, από τη φιλόλογο κ. Χρυσούλα Αναγνώστου.

β. Ανάγνωση σχετικού κειμένου από τον φιλόλογο-συγγραφέα κ. Μάνθο Σκαργιώτη και

γ. πώς είδαν τα Τζουμέρκα και τους ανθρώπους τους διάφοροι περιηγητές, από την αρχαιολόγο κ. Κωνσταντίνη Ζήδρου.

• **Κυριακή 12 Αυγούστου 2018:** Στο Γυμνάσιο Αγνάντων Άρτας, ώρα 10.00 π.μ.

α) Πανοηγυρική Γενική Συνέλευση, απολογισμός της εικοσαετίας της ΙΛΕΤ και του απερχόμενου ΔΣ.

β) Εκλογές για την ανάδειξη νέου Δ.Σ.

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Ι.Λ.Ε.Τ. απευθύνει στα μέλη και σε όλους τους Τζουμερκιώτες και φίλους κάλεσμα, για την συμμετοχή τους στις παραπάνω εκδηλώσεις

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ Ι.Λ.Ε.Τ.

ΚΑΦΕ - ΨΗΣΤΑΡΙΑ «Ο ΜΕΡΑΚΛΗΣ»

Νίκος Μπάρπας

Άγναντα Άρτας - Τηλ. 26850-31207

ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟ
Βάλια

Καπέλν Βάλια

Ανατολικής 22, Σεισμόπληκτα
Τηλ.: 26510 49990 - Κιν.: 6972 301302

Νικόλαος Θ. Μπάκος

Χειρουργός οδοντίατρος

Χριστιανουπόλεως 55 (3ος όρ.), Λαμπρινή - Αθήνα
Τηλ. 210 2138238 - Κιν.: 699 2138238
Email: drbrakos@gmail.com

cafe
Λάμπρος

Κων/πόλεως 17

☎ 25510 45118
☎ 6932410050

Απαλός Αλεξανδρούπολης

Η ύλη του επόμενου φύλλου θα κλείσει
στις 28 Σεπτεμβρίου 2018.
Περιμένουμε έγκαιρα τις συνεργασίες σας.

Σοφοκλής

Αλέξανδρος Μαυροπάνος
28ης Οκτωβρίου 9Α
Πέρασμα Ιωαννίνων
☎ 26510 81667 ☎ 6970 360482

Κ Ο Ι Ν Ω Ν Ι Κ Α

ΓΕΝΝΗΣΗ

Ο Λάμπρος Καράμπαλης του Ιωάννη και η σύζυγός του Κατερίνα Δαλή, απέκτησαν στις 9 Απριλίου 2018 ένα υγιέστατο κοριτσάκι.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

• Η Μαρία Ντεριμάνη και ο σύζυγός της Γεώργιος Κωσταρέλος βάπτισαν το κοριτσάκι τους το Σάββατο 26 Μαΐου 2018 στον Ι.Ν. Αγίου Χριστοφόρου Χαϊδαρίου, και το ονόμασαν Αντιγόνη.

• Η Μαυροπάνου Σοφία και ο σύζυγός της Παπαδόπουλος Βασίλειος βάπτισαν το κοριτσάκι τους την Κυριακή 27 Μαΐου 2018 στον Ι.Ν. Αγίου Αγίου Παντελεήμονα Αγίου Δημητρίου, και το ονόμασαν Αικατερίνη.

• Η Ελένη Κώστα του Βασιλείου και ο σύζυγός της Παναγιώτης Ευσταθίου, βάπτισαν το κοριτσάκι τους στις 17 Ιουνίου 2018 στον Ι.Ν. Αγίας Βαρβάρας Ιλίου και το ονόμασαν Δέσποινα.

Ευχόμαστε να τους ζήσουν τα νεοφώτιστα.

ΓΑΜΟΣ

• Στις 16 Δεκεμβρίου 2017 ο Χρήστος Παππάς του Δημητρίου, παντρεύτηκε την εκλεκτή της καρδιάς του Ελίνα Καπέλη του Γεωργίου, στο Δημαρχείο της Άρτας.

• Η Βάλια Καπέλη, του Γεωργίου και

της Φρειδερίκης, παντρεύτηκε τον εκλεκτό της καρδιάς της, Νότη Κοράκη, στις 28 Απριλίου του 2018, στον Ιερό Ναό της Αγίας Σοφίας στην Ανατολή Ιωαννίνων.

Ευχόμαστε βίον ανθόσπαρτο και καλούς απογόνους...

ΘΑΝΑΤΟΙ

• Απεβίωσε στις 4 Μαΐου 2018 η Παπαγιάννα Τσώλη σύζυγος Γεωργίου και

κηδεύτηκε την επομένη στην Άγκυρα, ετών 85.

• Απεβίωσε στις 11 Απριλίου 2018 ο Παππάς Δημήτριος και κηδεύτηκε την επομένη στα Ιωάννινα, ετών 85.

• Απεβίωσε στις 16/4/2018 στην Αθήνα σε ηλικία 91 ετών, η Γεωργία Κοντογεώργου, χήρα Χρήστου, το γένος Αριστείδης Παπακίτσου και κηδεύ-

τηκε στις 18 Απριλίου στο Κοιμητήριο Αγίου Δημητρίου Αγνάντων.

• Απεβίωσε στις 7 Μαΐου 2018 η Ευρύκλεια Μαυροπάνου σύζυγος Παναγιώτη Κούτσα και κηδεύτηκε την επομένη στην Αθήνα, ετών 72.

• Απεβίωσε στις 4 Απριλίου 2018 ο Βασίλειος Μαυροπάνος του Παναγιώτη και κηδεύτηκε την επομένη στην Αθήνα, ετών 90.

Το Δ.Σ. συλλυπείται τους συγγενείς των εκλιπόντων.

ΔΙΟΡΘΩΣΗ

Η Ζωή Μπάκου προσφέρει το ποσό των 50 Ευρώ στην εφημερίδα «Αγναντα Άρτα» στην μνήμη της αδελφής της Σοφίας Ρίζου.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ευχαριστούμε τον χωριανό μας Σπύρο Κοντογεώργο του Δημητρίου, που κατοικεί στην Ολλανδία, για την προσφορά του κάθε χρόνο για τον καθαρισμό του Νεκροταφείου του Ι.Ν. Αγίου Δημητρίου.

ΝΕΟΙ ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΙ

• Στις 15 Ιουνίου 2018 η Κωνσταντίνη Αντωνοπούλου του Ανδρέα και της Ανθούλας (εγγονή του Κώστα και Αγγελάδας Πανακαπούλου) πήρε το Μεταπτυχιακό της στη Ρητορική από το Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών.

• Στις 28 Ιουνίου 2018 ο Παναγιώτης Τάτσης του Μιχαήλ και της Χριστίνας πήρε το πτυχίο του από το Τμήμα Λογιστικής Πάτρας του Τεχνολογικού Εκπαιδευτικού Ιδρύματος Δυτικής Ελλάδας.

• Ο Κώστας Νικόλαος του Γεωργίου και της Αικατερίνης Κραββαρή ολοκλήρωσε επιτυχώς, στις 21 Ιουνίου, την απόκτηση του 2ου μεταπτυχιακού με ειδίκευση στα Οικονομικά του Περιβάλλοντος, Φυσικών πόρων και Ανάπτυξης από το Πανεπιστήμιο του Οσλο στη Νορβηγία, ύστερα από την απόκτηση μεταπτυχιακού στην Οικονομική Ανάλυση και Χρηματοοικονομικά και πτυχίου στις Οικονομικές Επιστήμες από το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων.

Τους συχαίρουμε και τους ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία.

ΕΠΙΤΥΧΙΣ

Ο συγχωριανός μας Ερμής Θεοχαρόπουλος του Ιωάννη και της Μαρίας κατέκτησε την τρίτη θέση στο 29ο Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Αγωνιστικής Αναρρίχησης.

Τον συχαίρουμε και του ευχόμαστε πάντα επιτυχίες.

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ
ΑΓΝΑΝΤΩΝ
ΑΘΗΝΑΣ

Γραφ. Σοφοκλέους 33
Τ.Κ. 105 52 ΑΘΗΝΑ
Τηλ. - Fax: 210-3313067
www.agnanta.com.gr

E-mail:

info@agnanta.com.gr

Εκδότης:

Ευάγγελος Β. Κώστας
Πρόεδρος της Αδελφότητας

Συντακτική ομάδα:
Χρήστος Α. Λεμονιάς
Χρήστος Τούμπουρος
Χρήστος Χριστοδούλου
Κωδικός: 3734

**Υπεύθυνος
τυπογραφείου:**

ΑΦΟΙ ΖΟΥΜΠΟΥΛΗ Ο.Ε.

Γερανίου 7 - 2ος όροφος
Τηλ. - Fax: 210-52.38.107
E-mail: costasz@yahoo.gr

Γεωργία Χρ. Κοντογεώργου (1927-2018)

Σε λίγες μέρες θα έκλεινε τα 91 σου χρόνια. Γεννήθηκε στα μακρινά εκείνα δύσκολα χρόνια το 1927 και ήσουν το πρώτο παιδί της οικογένειάς του Αρ. Παπακίτσου. Η Άνοιξη που μόλις είχε κλείσει τον κύκλο της και είχε πλημμυρίσει τη φύση με την ευωδία της, γέμισε και τη δική σου ψυχή με όλα τα καλά της. Ήλθες στον κόσμο εκεί ψηλά, στο σπίτι των παππούδων Παπακίτσοι, λίγο πιο κάτω απ' την Ανάληψη, στα Κονάκια, εκεί μαζί με τα αδέρφια σου και τα εξαδέλφια. Όλοι μαζί σε ένα σπίτι, ο ένας για τον άλλον και όλοι μαζί για όλους.

Στη Δάφνη, στο σπίτι των άλλων παππούδων των γονιών της μάνας μας των Λιονταίων, σε βρήκε ο πόλεμος του '40, μετά η κατοχή και μόλις αυτή τελείωσε, ο εμφύλιος σπαραγμός, μαζί με τα τέσσερα αδέρφια σου, κοριτσάκια εσύ 13 χρονών. Μεγάλη ψυχή, μεγάλη δύναμη. Δεν το έβαλες κάτω, στάθηκες όρθια, αγέρωχη, ξεβέντισσα, μπήκες στην πάλιν. Μπήκες στον αγώνα επιβίωσης με θάρρος και αποφασιστικότητα. Έπρεπε να ζήσει η οικογένεια, είχες υποχρεώσεις. Έφηνες μπινωρά, διπλώνοσουν και τρύπαγες με έναν παλιοσοβιετικό όλα τα χωράφια στα Πολύκωινα, στο Κοκκινόχωμα, στα Λιβάδια και επένδρεφες γεμάτη "καλούδια", δύο σακιά βγαλτά όλη. Με δύο σταλαματιές λάδι και λίγη μπομποτά, έδινες ζωή ή παράταση ζωής σε όλη την οικογένεια, έκανες το χρέος σου, ακούραστη, αγόγγυστα, ατρόμητη, αλλά και ευαίσθητη.

Δε φοβήθηκες τον πατέρα σου, τότε που σε περίμενε στην Άρτα φευγάτοι από το χωριό, που γύρισε το τουφέκι καταπάνω σου, όταν σε είδε να τραβάς με ένα κομποσκοίνι μια γίδα -έπρεπε να πιούν λίγο γάλα τα αδέρφια σου-. Μέσα στην απειλησία και την απόγνωση του που δε σας εύρισκε ανάμεσα σε πολλούς χωριανούς και συντοπίτες, σε "απειλούς" να παρατήσεις την "παλιόγδα" για να τρέξετε να σωθείτε, να μη σας πιάσουν. Χαμογέλασες εσύ, αστεϊεύτηκες, έκλαψε εκείνος, κατέβασε το όπλο και σε αγκάλιασε.

Παντρεύτηκες το 1946 τον Χρήστο Κοντογεώργο, το ξεβέντη Χρήστο, και εγκατασταθήκατε στα Στρανά. Αρχίστηκε η δημιουργία της οικογένειάς σας και αργότερα περάσατε πάλι απέναντι, στην άλλη γειτονιά, εκεί από όπου εσύ ξεκίνησες, στα Κονάκια, και στήσατε το δικό σας σπιτικό.

Εκεί, μαζί με το μεγάλο μαζών των παιδιών και την καθημέρινη των χωραφιών, έκανες και τις βαριές αντρικές δουλειές. Οι αργανέλλες κατακόπηκαν και τα σκευομένα άνοιγαν από παντού "σιρόματα" και διαμαρτύρονταν γιατί "πονούσαν", κατατρίβονταν. Έβγαλες την άμμο από το ποτάμι του Μακρύκαμπου με τη χούφτα και την κουβάλησες στα Κονάκια, κουβάλησες όλες τις γρινιές, κουβάλησες ασβεστόλιθους, έφτιαξες ασβέστη, τράβηξες πριόνι και σιέρα, κουβάλησες πέτρες και πήλαες για όλο το σπίτι, έστειψες την πέτρα. Αυτό που στέκει σήμερα εκεί, το είχες φροντίσει. Οι άντρες έπρεπε να έρθουν από το ταξίδι τους και να αρχίσουν να χτίζουν, σε λίγο έπρεπε να ξαναφύγουν.

Αργότερα ήρθαν και οι χαρές. Οι γάμοι των τριών παιδιών, τα εγγόνια, η ευτυχία, η δικαιοσύνη. Μετοίκησατε στην Αθήνα, ήρθαν και οι καλύτερες μέρες. Κι άλλα εγγόνια, κι άλλα σπείρια, πολλές χαρές. Όπου το 1982 ήλθε για όλους μας, πόσο μάλλον για σας τους γονείς, το μεγάλο κύτταγμα της μοίρας, η απώλεια του πρωτότοκου γιού σας στην ηλικία των 35 ετών. Τότε οι καρδιές σας κομματιάστηκαν. Η πονεμένη καρδιά του άντρα σου σταμάτησε το 2001. Κι εσύ ήγινες, γονάτισες. Όμως ξανασηκώθηκες, στάθηκες όρθια, με αισιοδοξία, είχες παιδιά, είχες εγγόνια, είχες αδέρφια, έπρεπε, έλεγες, να συνεχίσεις να μας φροντίζεις όλους. Κατάπιες τον πόνο σου, έκλαιγες, το ξέραμε όλοι, αλλά έκλαιγες κρυφά πίσω από την πλάτη μας, για να μη μας στενοχωρήσεις. Στοργική μάνα, περήφανη σύντροφος, γιαγιά, αδελφή. Εξακολουθούσες να μας προσέχεις, να μας νοιάζεσαι, να μας συμβουλεύεις, να συμβιβάζεις, να μας φροντίζεις, να κρατάς ίσες αποστάσεις, να μην κακοθωγείς κανέναν. Είχες ένα χαμόγελο για όλους, μια καλή κουβέντα, αλλά κι όπου έπρεπε έστελνες σκληρά μηνύματα, δεν άφηνες μύγα στο σπαθί σου.

Άνοιξη έφηνες Πρωγίτσα, στο σπίτι σου στην Αθήνα με γύρω τα παιδιά σου, τα εγγόνια σου, τα δισέγγονά σου, αδέρφια σου, τις γειτόνισσες και φίλες σου, ήρεμη, με καθαρό μυαλό, ήσυχη, με το χαμόγελο και το αστέρι στα κείλη μέχρι την τελευταία στιγμή. Έφηνες με γεμάτη την ψυχή σου, πλήρη δημιουργίας, χάρνης για τους αγώνες μιας ζωής που έφεραν ευτυχία αποτελέσματα. Έδωσες πολλή σε όλους μας κι εμείς σου δώσαμε όση περισσότερη μπορούσαμε αγάπη από την καρδιά μας.

Ο αδελφός σου Κώστας Αρ. Παπακίτσος

Μανούλα μου αγαπημένη
Σα χελιδονάκι έφυγε
μανούλα η πνοή σου,
να πας να βρεις το Γιώργο μας
v' αναπαυθεί η ψυχή σου.
Στην αγκαλιά του Γιώργου μας
και του πατέρα αντάμα,
θα ξαναβρεις το γέλιο σου

κι όχι άλλο κλάμα.
Τα παιδιά σου, τα εγγόνια σου
και τα δισέγγονά σου,
πάντα θα σε θυμόμαστε
για την καλή καρδιά σου.

Η κόρη σου πρεσβ.
Ανδρομάχη Λευκαδίτη

Παρακαλούμε τους χωριανούς που έχουν το χάρισμα να γράφουν -και σίγουρα υπάρχουν πολλοί- να μας αποστέλλουν τα γραπτά τους προς δημοσίευση, διότι μ' αυτόν τον τρόπο αποκτά πλουραλισμό και ποικιλία η εφημερίδα.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΧΡΗΣΤΟΣ.....	20
ΒΑΠΤΕΛΗ-ΤΖΟΥΡΕΛΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ.....	25
ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ.....	20
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΘΩΜΑΣ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ.....	20
ΖΑΡΑΓΚΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΟΥ ΛΑΜΠΡΟΥ.....	30
ΖΑΡΑΓΚΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ.....	10
ΖΑΡΑΓΚΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ.....	25
ΖΑΡΑΓΚΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ.....	20
ΖΟΛΩΤΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ.....	30
ΚΑΠΕΛΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ.....	20
ΚΑΠΕΛΗΣ ΝΙΚΟΣ ΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ.....	20
ΚΑΡΒΑΤΑΚΗ-ΚΟΛΟΒΟΥ ΦΩΤΕΙΝΗ.....	20
ΚΟΣΣΥΒΑΚΗ ΝΑΥΣΙΚΑ.....	50
ΚΟΣΣΥΒΑΚΗ ΠΑΠΑΚΙΤΣΟΥ ΣΜΑΡΩ.....	20
ΛΕΜΟΝΙΑ -ΚΩΣΤΑΚΗ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ.....	15
ΛΕΜΟΝΙΑ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ.....	15
ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ - Ιερέας.....	20
ΜΑΝΤΕΛΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ.....	20
ΜΑΝΤΖΙΟΥ ΠΑΠΑΚΙΤΣΟΥ ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ.....	20
ΜΟΥΡΟΥΤΣΟΣ ΜΠΑΜΠΗΣ.....	25
ΜΠΑΚΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.....	50
ΜΠΑΛΑΤΣΟΥΚΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ.....	130
ΝΤΟΥΒΑΛΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ.....	50
ΠΑΠΑΚΙΤΣΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ.....	20
ΠΑΠΑΚΙΤΣΟΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ ΤΟΥ Αρ.....	20
ΤΑΤΣΗ ΠΟΛΥΖΟΥ ΧΡΙΣΤΙΝΑ.....	10
ΤΑΤΣΗΣ ΛΑΜΠΡΟΣ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ.....	10
ΤΣΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΥ ΑΝΝΑ.....	10
ΤΣΙΜΠΕΡΗ ΓΕΩΡΓΙΑ.....	20
ΤΣΩΛΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ (ΑΡΤΑ).....	50
ΤΣΩΛΗΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ.....	10
ΦΑΛΤΣΕΤΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ.....	5
ΦΙΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ.....	50
ΦΡΑΓΚΟΥ ΣΟΦΙΑ.....	20
ΧΑΛΚΙΑΣ ΑΝΔΡΕΑΣ ΤΟΥ ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ.....	30
ΧΑΣΑΛΕΥΡΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΗ.....	30
ΧΡΙΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ.....	5
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΑΝΝΑ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ.....	30
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ-ΣΑΛΟΥΡΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ.....	30

Η ΔΙΚΙΑ ΣΑΣ ΜΙΚΡΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΙ ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΓΙΑ ΕΜΑΣ. ΜΗΝ ΤΗΝ ΑΜΕΛΕΙΤΕ.

ΒΟΗΘΗΣΤΕ ΜΑΣ ΝΑ ΣΥΝΕΧΙΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ. ΣΤΕΙΛΤΕ ΤΩΡΑ ΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΑΣ ΕΙΤΕ ΜΕΣΩ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ ΣΤΟΝ ΤΡΑΠΕΖΙΚΟ ΜΑΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ, ΕΙΤΕ ΜΕΣΩ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗΣ ΕΠΙΤΑΓΗΣ ΣΤΑ ΕΛΤΑ, ΕΙΤΕ ΑΠΕΥΘΕΙΑΣ ΣΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ Δ.Σ.

Αν κάποιος δε δει το όνομά του γραμμένο στις συνδρομές, να περιμένει και το επόμενο φύλλο της εφημερίδας. Αν δεν υπάρχει και τότε, ας επικοινωνήσει με την Αδελφότητα.

ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΕΙΣ

1. Στη στήλη "Κοινωνικά" δημοσιεύονται όσα γεγονότα υποπίπτουν στην αντίληψή μας και όσα μας γνωστοποιούν με επιστολές ή FAX οι ενδιαφερόμενοι.

2. Νεκρολογίες και φωτογραφίες των χωριανών μας που απεβίωσαν, δημοσιεύονται μόνο εφόσον μας αποστέλλονται από συγγενείς και φίλους αυτών.

✓ Την οικονομική ενίσχυση 88 μικρών ορεινών και νησιωτικών Δήμων της χώρας, για το 2018, με συνολικό ποσό ύψους 20.597.000 ευρώ, ανακοίνωσε ο Υπουργός Εσωτερικών, Πάνος Σκουρλέτης.

Ανάμεσα στους Δήμους που θα χρηματοδοτηθούν με έκτακτη οικονομική ενίσχυση είναι οι Δήμοι Γ. Καραϊσκάκη και Κ. Τζουμέρκων που θα λάβουν το ποσό των 224.600 ευρώ και 232.300 ευρώ αντίστοιχα.

Οι ενισχύσεις διατίθενται στους δικαιούχους Δήμους για την κάλυψη είτε λειτουργικών τους δαπανών, είτε για επενδυτικές τους δραστηριότητες και έργα και θα αποδοθούν με χρηματικές εντολές του Υπουργείου Εσωτερικών προς το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δαείων.

✓ Σάββατο του ΛΑΖΑΡΟΥ φυτεύτηκαν δύο εισαγόμενα πλατάνια, στην πλατεία του χωριού, παρουσία του αντιδημάρχου Β. ΚΑΡΥΔΗ, του προέδρου του συλ-

λόγου Δ. ΦΙΛΟΥ και κατοίκων των ΑΓΝΑΝΤΩΝ. Συγχαρητήρια σε όσους συνέβαλαν σε αυτή τη προσπάθεια να αποκτήσει η πλατεία και πάλι το στολίδι της, ύστερα από την ξήρανση του 100ετους και πλέον «γέρο» πλατάνου!!!

✓ Εθελοντές και μέλη του τοπικού συλλόγου του χωριού σε προετοιμασίες, ψήνοντας Πασχαλινά Κουλούρια και βάφοντας κόκκινα αυγά, για τον εορτασμό

της Κυριακής του Πάσχα, στην πλατεία Κοιμήσεως Θεοτόκου.

✓ Μ. Πέμπτη μετά την ακολουθία της Σταύρωσης πραγματοποιήθηκε ο καθιερωμένος στολισμός του επιταφίου από νέες του χωριού.

το Κέντρο Άθλησης και Αναψυχής (Τ.Α.Σ.), δίπλα στο γυμνάσιο/λύκειο, στο χωριό Άγναντα Αρτας.

Στην εκκίνηση το πρωί της Κυριακής και με σύμμαχο τον καιρό, βρέθηκαν συνολικά 148 αθλητές από πολλές περιοχές της Ελλάδας. Οι αθλητές που συμμετείχαν είχαν την επιλογή να κάνουν μια από τις τρεις διαδρομές:

Αγναντίτικες... πινελιές

Την διαδρομή **T.U.M.A.R** (Tzoumerka Ultra Marathon Adventure Race) 50 km με 2890 συνολική υψομετρική, την διαδρομή **T.H.M.A.R** (Tzoumerka Half Marathon Adventure Race) 25km με 1280 συνολική υψομετρική ή την διαδρομή **T.M.S.R** (Tzoumerka Mountain Speed Race) 10 km με 510 συνολική υψομετρική.

Στη διαδρομή των 50 Km, μια από τις πιο σκληρές διαδρομές στην Ελλάδα, οι αθλητές καλούνταν να περάσουν από όλα τα τερνέ που μπορεί κάποιος δρομέας να συναντήσει σε βουνό, καθώς διέσχισαν ορμητικούς χείμαρρους, χιονούρες, σάρες, όμορφα δάση με μαλακό χορτάρι.

Πρώτος πέρασε για την διαδρομή των 50 Km την γραμμή του τερματισμού ο Θεοδωρής Ζήσης με χρόνο 6:15:49.

Η μοναδική γυναίκα που συμμετείχε στον πολύ δύσκολο αυτό αγώνα ήταν η Στυλιανή Λάσκου που τερμάτισε με χρόνο 10:59:53.

Τεχνική επίσης ήταν η διαδρομή των 25 Km, πολύ πιο προσιτή όμως για δρομείς που ασχολούνται με το ορεινό τρέξιμο, με όμορφα περάσματα από μοναδικό δάσος, βραχώδη διάσελα, αλλά και απαλό χορτάρι.

Σε αυτή την διαδρομή πρώτος τερμάτισε ο Δημήτρης Ανδρούτσος με χρόνο 2:46:19, ενώ στις γυναίκες τερμάτισε στην πρώτη θέση η Υπαπαντή Σούνδια με χρόνο 3:32:02.

Η διαδρομή των 10 Km ήταν στο μεγαλύτερο μέρος της χωματόδρομοι μέσα σε όμορφα δάση, στην οποία μπορούσε και ένας αρχάριος δρομέας να συμμετάσχει.

Σε αυτή την απόσταση πρώτος τερμάτισε ο Ηλίας Λαμπρούσης με χρόνο 0:57:21, ενώ στις γυναίκες πρώτη τερμάτισε η Δήμητρα Τζαλοκώστα με χρόνο 1:03:59.

Στις απονομές των αθλητών παρευρέθησαν οι: αντιδήμαρχος Κ. Τζουμέρκων κ. Αντωνάκης Παναγιώτα, ο Αντιδήμαρχος Κ. Τζουμέρκων κ. Καρύδης Βασίλειος, ο πρόεδρος του Δ.Σ. Κεντρικών Τζουμέρκων κ. Χαχούλης Φώτιος και ο Δ. Τεχνικών έργων της Περιφέρειας Ηπείρου κ. Στάμος Γεώργιος, τους οποίους και ευχαριστούμε.

Ευχαριστούμε θερμά την ειδική διασωστική ομάδα πολλαπλών αποστολών **ΕΔΟΠΑ** ΛΕΚ, που ασφάλισε πολλά σημεία της διαδρομής, τους εθελοντές κριτές της δημοτικής ομάδας αντιμετώπισης καταστροφών του δήμου Αρταίων **Δ.Ο.Α.Κ.**, που στελέχωσαν τις θέσεις ελέγχου.

✓ Σε πλήρη ανάπτυξη και εντός χρονοδιαγράμματος, προχωρούν τη θερινή περίοδο οι **εργασίες αποκατάστασης του γεφυριού της Πλάκας**, που συντονίζει η Κοινή Επιτροπή Παρακολούθησης του έργου.

Σε ανακοίνωση του, το υπουργείο Πολιτισμού αναφέρει ότι σε πρόσφατη συνεδρίασή του, με προεδρεύουσα την υπουργό Πολιτισμού, **Λυδία Κονιόρδου**, η Κοινή Επιτροπή «εκτίμησε ως **ιδιαίτερα θετικά**» τα βήματα που έγιναν το τελευταίο διάστημα από το υπουργείο Υποδομών και Μεταφορών, το οποίο ως φορέας υλοποίησης της νέας Προγραμματικής Σύμβασης προχώρησε στη διακήρυξη του διαγωνισμού για το έργο «Στερέωση, Αποκατάσταση, Ανατέλωση και Ανάδειξη του Γεφυριού της Πλάκας» και σε ανάδειξη

του προσωρινού αναδόχου του έργου.

✓ Ανακοίνωση του Εθνικού Κτηματολογίου για τους ΔΗΜΟΥΣ ΑΡΤΑΙΩΝ, Ν. ΣΚΟΥΦΑ, Γ. ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ, Κ. ΤΖΟΥΜΕΡΚΩΝ

ΑΠΟ 30 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2018 - 30 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2019

1) ΥΠΟΒΟΛΗ ΔΗΛΩΣΕΩΝ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ ΣΤΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ

2) ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΝΟΥΜΕ ΤΑ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΑ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΑ - Τίτλους κτήσης (συμβολαιογραφικές πράξεις, δικαστικές αποφάσεις, πιστ. μεταγραφής, έγγραφα χρησικτησίας, πιστοποιητικά κληρονομιάς), αστυνομική ταυτότητα, έγγραφο αποδεικτικό ΑΦΜ, όλα σε απλή μορφή φωτοαντίγραφου.

3) ΕΝΤΟΠΙΖΟΥΜΕ ΤΟ ΑΚΙΝΗΤΟ ΜΑΣ (τοπογραφικό διάγραμμα, ή δωρεάν υπηρεσία θέσης ορθοφωτογραφιών της Ελλ. Κτηματολ. ή gps χειρός ή υπόδειξη στο γραφείο κτηματογράφησης www.ktimatologio.gr 210/6505600.

✓ Την 17^η Μαΐου 2018 αφού τελέστηκε η Θεία Λειτουργία στο Ξωκλήσι της Αναλήψεως ακολούθησε

ημερήσιο γλέντι με την ορχήστρα του Στέφανου Μαργώνη - Κώστα Γεροδήμου.

✓ Στην Περιφέρεια Ηπείρου υπογράφηκε η σύμβαση κατασκευής της οδικής σύνδεσης της Ιόνιας Οδού μέσω του Α/Κ Τερόβου με την Γέφυρα Πλάκας, με την οποία μπαίνουν οι βάσεις για την άρση της συγκοινωνιακής απομόνωσης της ευρύτερης περιοχής.

Η υπογραφή της σύμβασης έγινε από τον Περιφερειάρχη κ. Αλέξανδρο Καρχιμάνη και τον Αντιπρόεδρο της αναδόχου Εταιρείας «ΕΡΓΟΔΥΝΑΜΙΚΗ ΠΑΤΡΩΝ Α.Τ.Ε.» κ. Ευστάθιο Αθανασόπουλο, παρουσία και της Αντιπεριφερειάρχη Π.Ε. Ιωαννίνων κ. Τατιάνας Καλογιάννη. Ο προϋπολογισμός του έργου ανέρχεται σε 30.132.543,92 ευρώ και χρηματοδοτείται από το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Ηπείρος 2014-2020». Σύμφωνα με τη σύμβαση η προθεσμία για την υλοποίηση του αρχίζει την 1η Ιουνίου 2018 και η ημερομηνία περαίωσής του λήγει την 1η Ιουνίου 2021.

✓ ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΚΛΕΙΔΙ της ΠΗΝΕΛΟΠΗΣ Σ. ΔΕΛΤΑ

Άγναντα 08/08/18 ώρα 21:00

Βουραγέλι 13/08/18 ώρα 21:00

στο διήγημα της Πηνελόπης Δέλτα «Η καρδιά της Βασιλοπούλας». Πρόκειται για ένα υπέροχο έργο, της συγγραφέως που σημάδεψε με την πένα της την Ελλάδα του 20ου αιώνα και όχι μόνο. Με σεβασμό, αγάπη, σύγχρονη ματιά και μεράκι μεταφέρουμε αυτό το μοναδικό διήγημα στη σκηνή, πλαισιώνοντάς το με ζωντανή μουσική, ευρηματικά σκηνικά - κοστούμια και μαγικούς φωτισμούς... Είναι ένα κλασικό έργο που προσεγγίζει την σύγχρονη πραγματικότητα της έλλειψης συναισθημάτων. Μια ατμοσφαιρική παράσταση γεμάτη έντονες στιγμές, γρήγορες εναλλαγές και όμορφη μουσική που θα αγγίξει την ψυχή όλων... Οι ηθοποιοί ζωντανεύοντας τους ρόλους με μαεστρία, προκαλούν μικρούς και μεγάλους να ταξιδέψουν στο παραμύθι και να αναζητήσουν το νόημα της ζωής... την αγάπη.

ΠΑΙΖΟΥΝ: Φώτης Σπύρος, Φιλίτσα Καλογεράκου, Μελίνα Σπετσιέρη, Νίκη Λειβαδάρη, Γιάννης Παπαθανασίου, Νίκος Χρηστίδης.

Με την διοργάνωση του Δήμου Κεντρικών Τζουμέρκων